

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra DE TO PEBLINGE

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 324. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262225264/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

venligt; han slog Øinene op, — ja der stod *Martin* for ham! Knap vilde han tro sine egne Sandser. Han foer op som af en Drøm, fløi *Martin* om Halsen, trykkede og kyssede ham og bad ham med Taarer om Forladelse. Den Tilgivelse, som han bad om, erholdt han ogsaa strax og den eneste Hævn, som *Martin* tog over ham, var, at han holdt ham et Par Duer for Næsen og sagde: »Seer Du, nu fik jeg dem dog alle Fem!«

Men Moder *Kordt* var i Begyndelsen mere streng; hun holdt ham en skarp Formanings-Prædiken, der sluttede saaledes: »Naa, græd nu ikke meer, jeg troer nok, han har ikke gjort det af Ondskab; nu maa han betænke sig længere en anden Gang ved, hvad han gjør, og takke Gud, at det denne Gang faldt saa vel ud!« Dog hendes egen Glæde over *Martins* forunderlige Frelse og *Hans Jørgens* oprigtige og dybe Bedrøvelse gjorde, at ogsaa hun til- sagde ham Tilgivelse, ja lovede endog at fortie, hvad han havde gjort.

Formodentlig var Sagen dog samme Aften — maaskee ved andre Skolepeblinges Gisninger — blevet omtalt og paa den Maade kommet *Hans Jørgens* Fader for Øre; thi Søndag Morgen ganske tidlig kom Raadmanden meget høitideligt og gravitetisk ind til Moder *Kordt* for at bede hende om Forladelse paa Sønnens Vegne; ved hvilken Leilighed han tillige bemærkede, at han — som han med en ret artig Vittighed udtrykte sig —, »havde stillet *Hans Jørgen* for en *Birkeret* og ladet Dommen fuldbyrde af selve *Birkedommeren*, — som sidder bag Speilet!«

Til Højmesse samme Dag prædikede da *Martins*